

2. ΘΕΡΩΝΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΙ

Στ. α'.

Ἄναξιφόρμινγες ὕμνοι,
 τίνα θεόν, τίν' ἦρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομαι;
 ἦτοι Πίσσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς
 ἀκρόθινα πολέμου·
 Θήρωνα δὲ τετραορίας ἔνεκα νικαφόρου
 γεγωνητέον, ὅπι δίκαιον ξένων,
 ἔρεισ' Ἀκραγάντος,
 εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν·

Ἄντ α'.

καμόντες οἱ πολλὰ θυμῶ
 ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ, Σικελίας τ' ἔσαν
 ὀφθαλμός, αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος, πλουτόν τε καὶ
 χάριν ἄγων
 γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
 ἄλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἔδος Ὀλύμπου νέμων
 ἀέθλων τε κορυφᾶν πόρον τ' Ἀλφειοῦ,
 ἱανθεῖς αἰοδαῖς
 εὐφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον

Ἐπ. α'.

λοιπῶ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων
 ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἄν
 Χρόνος ὁ πάντων πατήρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
 λάθρα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.
 ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει
 παλίγκοτον δαμασθέν,

Στ. β'.

ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ
 ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. ἔπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις
 Κάδμοιο κούραις. ἔπαθον αἰ μεγάλα· πένθος δὲ πίτνει
 βαρὺ
 κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
 ζῶει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσα βρόμῳ
 κεραινοῦ τανυέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ
 δέ νιν Παλλὰς αἰεὶ
 καὶ Ζεὺς πατήρ, μάλα φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος·

Ἄντ. β'.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσῃ
 μετὰ κόραισι Νηρηῆος ἀλίαις βίοτον ἄφθιτον

Ἴν^{οῖ} τετ^άχ^{θαι} τὸν ὅλον ^ἀμφὶ χρόνον. ἦ^{τοι} βροτ^{ῶν} γε
κέκρι^{ται}

πει^{ρας} οὐ^{τι} θανά^{του},

οὐδ' ἠ^{σύ}χιμον ^ἀμέραν ὅποτε πα^ῖδ' ^ἀελί^{ου}

ἀ^{τει}ρε^ῖ σὺν ἀγαθ^ῶ τελευ^{τά}σομε^ν.

ρο^{αῖ} δ' ^ἄλλοτ' ^ἄλλ^{αι}

εὐ^{θυ}μι^{ᾶν} τε μέτα κα^ὶ πόν^{ων} ἐς ^ἄνδρας ἔβαν.

Ἐπ. β'.

οὐ^{τῶ} δὲ Μο^ῖρ', ^ἄ τε πα^{τρ}ώ^{ϊον}

τ^ῶνδ' ἔχει τὸν εὐ^φρονα πότ^{μον}, θε^όρ^{τῶ} σὺν ὄ^λβ^ῶ

ἐπί τι κα^ὶ πῆ^μ' ἀγ^{ει}, πα^λιν^τρά^{πε}λον ^ἄλλ^ῶ χρό^{νῶ}.

ἐξ οὐ^{περ} ἔκ^{τει}νε Λ^ᾶον μόριμος υἱ^{ός}

συν^{αν}τόμενος, ἐ^ν δὲ Πυ^θῶ^{νι} χρ^ησθ^{έν}

πα^λα^ίφα^{τον} τέλε^σσεν.

Στρ. γ'.

ἰδο^ῖσα δ' ὄ^{ξει}' Ἐρι^νύ^ς

ἔπεφνέ οἱ σὺν ^ἄλλ^αλο^φονί^α γένος ἀρ^ήι^{ον}.

λείφθη δὲ Θέ^ρσα^νδρος ἐρι^πέν^{τι} Πολυ^νε^ίκει, νέ^{οι}ς ἐν
ἀέθ^{λο}ι^ς

ἐ^ν μά^χαι^ς τε πολέ^{μου}

τιμ^ώμενος, Ἄδ^ρα^στιδ^{ᾶν} θά^λος ἀρ^ωγ^{ὸν} δόμο^ις.

ὄθεν σπέρματος ἔχοντα ρίζαν πρέπει
 τὸν Αἰνησιδάμου
 ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.

Ἐντ. γʹ.

Ὀλυμπία μὲν γὰρ αὐτός
 γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν
 Ἴσθμοῖ τε κοινὰ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων
 δυωδεκαδρόμων

ἄγαγον· τὸ δὲ τυχεῖν
 πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν.
 ὁ μὲν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος
 φέρει τῶν τε καὶ τῶν
 καιρὸν βαθειᾶν ὑπέχων μέριμναν ἄγροτέραν,

Ἐπ. γʹ.

ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον
 ἀνδρὶ φέγγος· εἰ δέ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον,
 ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
 ποινὰς ἔτεισαν – τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ
 ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ
 λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ·

Στ. δʹ.

ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,

ἴσαις δ' ἀμέραις ἄλιον ἔχοντες, ἀπονέστερον

ἔσλοῖ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς
ἀκμῶ

οὐδὲ πόντιον ὕδωρ

κεινὰν παρὰ δίαϊταν, ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίαις

θεῶν οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις

ἄδακρυν νέμονται

αἰῶνα, τοῖ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέονται πόνον.

Ἄντ. δ'.

ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἔστρίς

ἐκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν

ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα
μακάρων

νάσον ὠκεανίδες

αὔραι περιπνεοίσιν· ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλεγῆι,

τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων,

ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει,

ὄρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις

Ἐπ' δ'.

βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος,

ὄν πατῆρ ἔχει μέγας ἐτοιμον αὐτῷ πάρεδρον,
 πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχόισας θρόνον.
 Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλεγόνται·

Ἄχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ
 λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ·

Στ. ε'.

ὄς Ἐκτορα σφάλε, Τροίας
 ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα, Κύκνον τε θανάτῳ πόρην,
 Ἄους τε παῖδ' Αἰθίοπα. πολλά μοι ὑπ'
 ἀγκῶνος ὠκέα βέλη
 ἔνδον ἔντι φαρέτρας
 φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πᾶν ἔρμανέων
 χατίζει. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδῶς φυᾶ·
 μαθόντες δὲ λάβροι
 παγγλωσσίᾳ κόρακες ὥς ἄκρᾶντα γαρύετον

Ἄντ. ε'.

Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον,
 ἔπεχε νῦν σκοπῶ τόξον, ἄγε θυμέ· τίνα βάλλομεν
 ἐκ μαλθακᾶς αὐτε φρενὸς εὐκλέας οἰστοῦς ἰέντες; ἐπίτοι

Ἄκράγαντι τανύσαις
 αὐδάσομαι ἐν ὄρκιον λόγον ἀλαθει νόῳ,

τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἑτέων πόλιν
 φίλοις ἄνδρα μάλλον
 εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα

Ἐπ. ε'.

Θήρωνος. ἄλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος
 οὐ δίκᾱ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν
 τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρυφόν τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς
 ἔργοις· ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμόν περιπέφευγεν,
 καὶ κείνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν,
 τίς ἂν φράσαι δύναιτο;